

29.

Течението, което образува вѣтърътъ отъ земното въртене, непрекъснато отблъсква отъ границитѣ си пеперуди, гълъби и цвѣтъ отъ цвѣнали ябълки.

Затова свѣтътъ изглежда толкова хубавъ.

Азъ обичамъ децата, които гонятъ пеперудитѣ, гълъбитѣ и се китятъ съ цвѣтове отъ ябълки.

30.

Азъ съмъ детето, което гони пеперуди и се кити съ бѣлитѣ цвѣтове на вѣчната пролѣтъ.

Тя е, която прави свѣтътъ хубавъ: пеперуди, гълъби, пролѣтень цвѣтъ.

Прекарвамъ цѣли часове въ нейната близость, Това ме радва и ободрява за още дълги часове.

Тя седи неподвижна. Ржката ѝ е подхванала мекото кадифе на дрехата и открива коприната на чорапа. Тя седи така презъ всички часове.

Пристѣпвамъ съвсемъ близо до стѣклото и моля:

— Повдигни очитѣ си. Искамъ да видя очитѣ ти. Тя стои неподвижна, очарована отъ крака си.

Априлъ.

Днесъ не я видѣхъ.

Нейниятъ дворець бѣше обкованъ въ желѣза и мракъ.

Вечерята.

Трѣбва да бързамъ. Да действувамъ. Тя лежи заключена. Обковали сж я.

Когато минахъ отново, презъ единъ малкъ отворъ видѣхъ свѣтлина. Погледнахъ. Тя седѣше